

PARAULA I VIDA

«Aneu a treballar a la meva vinya!»

«**A**neu a la meva vinya!» ens reclama amb insistència el Senyor (Mt 20,1-16).

I a tota hora, fins al final de la jornada, ens crida i té interès que anem amb Ell, a treballar pel Regne de Déu, a estimar i donar la vida pels germans, imitant la seva caritat pastoral. I la nostra resposta ha de ser com la dels servents que saben que estan fent el que el Senyor vol i els mana, contents d'haver estat cridats i menys pendents dels resultats, com de poder col·laborar en l'acollida del Regne de Déu. Com suggereix el mateix Jesús (Lc 17,5-10), diguem: «som servents inútils, sense cap mèrit...» només fem el que hem de fer. Això dona molta pau! Abandó, gratuïtat, servei, humilitat, acollida del do de Déu, fraternitat, oració i acció de gràcies! La fecunditat del servei no està en la seva productivitat, sinó en el fet de servir, de treballar amb el Senyor i per al Senyor. Aquesta és la font de la nostra joia cristiana, i el que fa que sempre podem servir i treballar, a totes les edats; sempre serem útils a Déu, fins quan estiguem aparentment rendits, o sense forces per a fer tant o igual com potser fèiem abans, o perplexos perquè la realitat és difícil de comprendre i abastar...

Tenim al davant tot un curs, un temps de gràcia i un temps per a viure l'amor i les obres de la fe. Us vull recordar alguns esdeveniments que marcaran el present curs 2018-2019:

- El Papa Francesc ens va regalar el mes de març una bellíssima exhortació seva, *Alegreu-vos-en i celebrehu (Gaudete et Exsultate)*, perquè vol «fer ressonar un cop més la crida a la santedat, procurant encarnar-la en el context actual». Santedat que demanarà de nosaltres unes conversions pastorals i personals, que haurem de reflexionar en aquest curs.

- El Sínode dels Bisbes que acaba de començar a Roma, que tracta de «Els joves, la fe i el discerniment vocacional». Hem de pregar pel Sínode, i estimar els joves i patir per la seva fe i la seva creixença en els valors i virtuts evangèliques i humanes. No menystinguem els seus somnis i no passem de llarg de les seves carències. Necessiten de Crist i ens necessiten a nosaltres, els adults, encara que no ho reconeguin d'entrada.

- El proper dia 14 d'octubre seran canonitzats a Roma Sant Pau VI, Papa, i Sant Òscar Romero, Bisbe. Dos grans pastors de referència que van ser fidels martirialment a la vocació rebuda; a la veritat que no podien dissimular o traïr; fidels al Concili Vaticà II

obra de l'Esperit Sant en els nostres dies. I els dos foren uns grans enamorats de Crist i de l'Església, els dos centrats en el Senyor.

- Al març de 2019 es compliran els 50 anys del *Missal Romà* de Pau VI que fem servir per celebrar l'Eucaristia, font i cim de la vida cristiana. Estimem el Missal, aprofundim la seva ensenyança, comprometem-nos a créixer en l'art de celebrar bé, usant tots els recursos del Missal, i fomentant l'activa i fructífera participació de tot el Poble de Déu.

- També hi haurà més coses a tenir presents: l'acabament de la 1a Guerra Mundial i l'amor a la Pau; la prevenció dels abusos i la penitència que ens toca assumir com a cristians, per l'escàndol dels nostres germans que han estat pecadors o delinqüents; la realitat dolorosa de la societat catalana, amb empresonats i exiliats, amb judicis pendents, i la necessitat de trobar concòrdia, respecte mutu i fraternitat entre nosaltres i amb els altres pobles.

Anem amb el Senyor a treballar per la seva vinya estimada! El Senyor ens ajudarà a «fer tot el que Ell ens digui», i Maria ens sostindrà.

Bon inici del curs!

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Benedicció de la restauració de Sant Pere de Muller (Plans de Sió)

L'Arquebisbe Joan-Enric va beneir, el diumenge 16 de setembre, les obres de restauració de l'església de Sant Pere de Muller (Plans de Sió), a la Segarra, que els veïns i l'Ajuntament de Plans de Sió han dut a terme al llarg del darrer any i mig. Mons. Vives va presidir l'Eucaristia dominical dins la qual es van beneir les obres de restauració del temple amb l'assistència d'una gran quantitat de fidels vinculats al poble, encapçalats per l'Il·lm. Sr. Alcalde de Plans de Sió, Sr. Xavier Pintó. Concelebraren amb l'Arquebisbe, el Rector de Muller, Mn. Ramon Balagué, i Mn. David Codina. L'Arquebisbe d'Urgell va voler agrair ben sincerament l'esforç dels fidels i amics del poble i de l'Ajuntament a l'hora d'arranjar el temple.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Esclerocardia

Esclerocardia és la paraula grega que llegim a la Bíblia i traduïm per «duresa de cor». La trobem, per exemple, a Mc 10,4, quan Jesús respon als fariseus que li preguntaven si un home es pot divorciar de la seva esposa.

L'home i la dona són dos éssers d'igual dignitat, cadascú insuficient, però que es realitzen plenament en el do de si mateix, en l'entrega recíproca per al goig i satisfacció de l'altre en ordre a la possible procreació. La seva unió es basa, a diferència dels altres éssers de la creació, en el do de les seves persones. Per això, l'amor encara que impliqui el cos, no pot reduir-se a la sexualitat.

El projecte diví respecte el matrimoni és un projecte d'amor, vida, unitat... L'amor veritable entre

aquestes dues persones és indissoluble. No per una imposició externa sinó per una necessitat intrínseca.

Però aquesta poesia original es va anar apagant a mesura que l'ésser humà, incapaç d'integrar-se al pla de Déu, oposa el seu propi projecte, afloren els egoïsmes. En la unitat original dels esposos hi ha entrat la separació. Què ha passat? Que la persona humana s'ha contaminat amb la malaltia de l'esclerocardia, la duresa de cor per entendre i viure l'amplitud del projecte diví.

Jesús, responent als fariseus, accepta la normativa donada per Moisès, «per la vostra esclerocardia, per la vostra duresa de cor. Però, al principi, Déu creà l'home i la dona... i ells dos formen una sola família» (Mc 10,5-6).

Avui comprovem que, en molts casos, aquell tret bucòlic de la família s'ha esvaït. I l'Església, Mare de Misericòrdia, ens demana una actitud acollidora envers les persones que sofreixen el trencament del seu matrimoni. En l'exhortació apostòlica *Amoris laetitia* hi llegim: «Cal reconèixer que hi ha casos on la separació és inevitable. A vegades pot arribar a ser fins i tot moralment necessària» (241). I també, «un discerniment particular és indispensable per acompanyar pastoralment els separats, els divorciats, els abandonats. Cal acollir i valorar especialment el dolor dels qui han patit injustament la separació...» (242).

Cal molta dosi de comprensió, d'amor i de perdó per vèncer l'esclerocardia.

Mn. Ramon Sàries

PALABRA Y VIDA

«¡Id a trabajar a mi viña!»

«*Id a mi viña!*» nos reclama con insistencia el Señor (Mt 20,1-16). Y en todo momento, hasta el final de la jornada, nos llama y tiene interés por que vayamos con Él, a trabajar por el Reino de Dios, a amar y dar la vida por los hermanos, imitando su caridad pastoral. Y nuestra respuesta debe ser como la de los sirvientes que saben que están haciendo lo que el Señor quiere y les manda, contentos de haber sido llamados y menos pendientes de los resultados, como de poder colaborar en la acogida del Reino de Dios. Como sugiere el mismo Jesús (Lc 17,5-10), digamos: «*somos siervos inútiles, sin ningún mérito...*» sólo hacemos lo que tenemos que hacer. ¡Esto da mucha paz! ¡Abandono, gratuidad, servicio, humildad, acogida del don de Dios, fraternidad, oración y acción de gracias! La fecundidad del servicio no está en su productividad, sino en el hecho de servir, de trabajar con el Señor y para el Señor. Esta es la fuente de nuestra alegría cristiana, y lo que hace que siempre podamos servir y trabajar, en todas las edades; siempre seremos útiles a Dios, hasta cuando estemos aparentemente rendidos, o sin fuerzas para hacer tanto o igual como quizás hacíamos antes, o perplejos porque la realidad es difícil de comprender y de abarcar.

Tenemos por delante todo un curso, un tiempo de gracia y un tiempo para vivir el amor y realizar las obras de la fe. Os quiero recordar algunos acontecimientos que marcarán el presente curso 2018-2019:

- El Papa Francisco nos regaló el mes de marzo una bellísima exhortación suya, *Alegraos y regocijaos (Gaudete et Exultate)*, porque quiere «hacer resonar una vez más la llamada a la santidad, procurando encarnarla en el contexto actual». Santidad que reclamará de nosotros unas conversiones pastorales y personales que debemos reflexionar en este curso.

- El Sínodo de los Obispos que acaba de comenzar en Roma, que trata de «*Los jóvenes, la fe y el discernimiento vocacional*». Debemos rezar por el Sínodo, y amar a los jóvenes y sufrir por su fe y su crecimiento en los valores y virtudes evangélicas y humanas. No despreciemos sus sueños y no pasemos de largo respecto a sus carencias. Necesitan a Cristo y nos necesitan a nosotros, los adultos, aunque no lo reconocan de entrada.

- El próximo día 14 de octubre serán canonizados en Roma San Pablo VI, Papa, y San Óscar Romero, Obispo. Dos grandes pastores de referencia que fueron fieles martirialmente a la vocación recibida; fieles a la verdad que no podían disimular o traicionar; fieles al Concilio Vaticano II obra del Espíritu Santo en nuestros días. Y los dos fueron unos grandes enamorados de Cristo y de la Iglesia, ambos recentrados en el Señor.

- En marzo de 2019 se cumplirán los 50 años del *Misal Romano* de Pablo VI que usamos para celebrar la Eucaristía, fuente y cima de la vida cristiana. Amemos el Misal, profundicemos sus enseñanzas, comprometámonos a crecer en el arte de celebrar bien, usando todos los recursos del Misal, y fomentando la activa y fructífera participación de todo el Pueblo de Dios.

- También habrá más cosas a tener presentes: el final de la 1.ª Guerra Mundial y el amor a la Paz; la prevención de los abusos y la penitencia que nos toca asumir como cristianos, por el escándalo de nuestros hermanos que han sido pecadores o delincuentes; la realidad dolorosa de la sociedad catalana, con encarcelados y exiliados, con juicios pendientes, y la necesidad de encontrar concordia, respeto mutuo y fraternidad entre nosotros y con los demás pueblos.

¡Vayamos con el Señor a trabajar por su viña amada! El Señor nos ayudará a «*hacer todo lo que Él nos diga*», y María nos sostendrá.

¡Buen inicio del curso!

† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell

El videomapatge de Santa Coloma recrea les pintures murals al seu lloc original

El divendres 14 de setembre es va inaugurar el videomapatge que reconstrueix de manera virtual les pintures murals de l'església romànica de Santa Coloma, al Principat d'Andorra, un projecte en el que han col·laborat el Govern d'Andorra, el Comú d'Andorra la Vella i el Bisbat d'Urgell; i que permet gaudir-ne en el lloc pel qual van ser pensades i pintades al segle XII.

A l'acte inaugural van estar presents i van fer sengles parlaments, el Representant del Copríncep i Vicari General Mn. Josep M. Mauri, la Ministra de Cultura, Joventut i Esports, Olga Gelabert, i la Cònsol major, Conxita Marsol. També hi van assistir el Cap de Govern, Antoni Martí, diversos ministres i parlamentaris, i representants del món cultural del país.

Mn. Mauri va destacar la tasca i l'esforç que el Bisbat d'Urgell ha dut a terme en diferents esglésies i temples, des del Pallars a Mur, passant pels videomapatges que es van realitzar a l'església de Sant Climent de Taüll i que han servit d'inspiració per dur a terme

de Santa Coloma. A l'absis i al frontal de Santa Coloma es projecten i es poden veure la Maïestas Domini i el col·legi apostòlic, en un treball produït i realitzat per l'estudi Burzon&Comenge i Playmodes Studio SL. S'ha treballat a partir d'una maqueta virtual 3D feta a partir d'unes fotografies de l'espai i de les pintures romàniques.

Els aparells projecten una animació del procés de creació de les pintures i la seva simbologia. Hi apareixen els colors més plans de

fons així com les sanefes i esbossos per acabar veient els detalls. Les imatges es projecten seguint la importància iconogràfica. En total, s'han instal·lat sis projectors, un a la nau, que projecta les imatges a l'arc, i cinc a l'interior de l'absis. La projecció del videomapatge dura sis minuts.

Durant l'acte es va informar que les pintures romàniques originals s'exposaran a l'Espai Columba, que s'inaugurarà els pròxims mesos, un edifici situat a 100 metres de l'església.

▶ **Traspàs i funeral per Mn. Francesc Verdés.** El dia 12 de setembre va morir Mn. Francesc Verdés i Cit als 90 anys d'edat i 65 de ministeri presbiteral. La missa exequial va tenir lloc el divendres 14 de setembre, Festa de l'Exaltació de la Santa Creu, a la Parròquia de la Mare de Déu Assumpta de Tornabous presidida per l'Arquebisbe Joan-Enric i concelebrada per un bon grup de preveres d'Urgell, així com fidels de les parròquies que ell va servir. Mons. Vives va destacar com tot sacerdot és un predicador de l'Evangeli i del Se-

nyor Jesús i com la Creu ens recorda a tots els batejats que compartim el misteri de la Mort i Resurrecció del Senyor. Aquest

misteri pasqual és el que no ha cessat d'anunciar des de jove sacerdot Mn. Francesc Verdés. A l'inici de la celebració l'Arxiprest de Noguera, Mn. Joan Pujol, com és costum a la Diòcesi, llegí el recorregut pastoral de la vida entregada de Mn. Francesc Verdés, que va néixer a Abella de la Conca el dia 23 de març de 1928. El dia 12 de setembre, festa del Santíssim Nom de Maria, als 90 anys de vida i 65 anys de sacerdoci, es va adormir en la Pau del Senyor, havent rebut l'agost passat el sagrament de la Unció dels Malalts.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

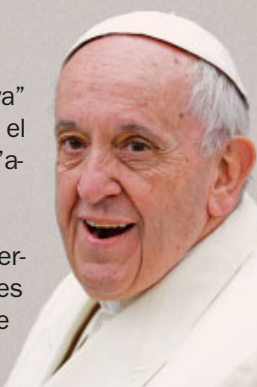
gost).

@Pontifex: «La caritat és el testimoni més eficaç, perquè revela als homes l'amor de Déu.» (2 d'agost).

@Pontifex: «La vida cristiana és sobretot la resposta agraïda a un Pare generós.» (3 d'agost).

@Pontifex: «L'Eucaristia és la "reserva" del paradís: és Jesús que ens guia en el nostre camí cap a la vida eterna.» (6 d'agost).

@Pontifex: «El mal busca convèncer-nos que la mort és el final de totes les coses, però Crist Ressuscitat ens obre un horitzó de vida eterna!» (8 d'agost).

Presentació del volum 19 de l'anuari *Urgellia* a La Seu d'Urgell

Mn. Benigne Marquès, Arxiver Diocesà i Capítular d'Urgell, va presentar el divendres 14 de setembre el 19è volum de l'anuari *Urgellia* en un acte dut a terme a la sala d'actes del Seminari Diocesà d'Urgell, que fou presidit per Mons. Joan-Enric Vives.

Mons. Vives va donar la benvinguda als assistents, tot recordant la qualitat dels treballs que s'hi publiquen: «és un anuari estimat i molt respectat en l'àmbit internacional en el seu camp i el reconeixement que té entre els historiadors». Mn. Marquès va detallar els treballs que recull aquest volum: el primer que conté és un reconeixement a un historiador molt vinculat a *Urgellia*, recentment traspassat, el Dr. Prim Bertran, a càrrec de Montserrat Casas, la seva vídua, també historiadora. Prim Bertran va ser membre del Consell de Redacció i col·laborador actiu. El volum 19 també conté treballs sobre el *Diplomatari* de Santa Maria d'Organyà entre 1091 i 1150, realitzats per Ramon Ordeig i Josep M. Marquès; dos treballs del mateix Mn. Benigne Marquès sobre el catàleg dels documents de l'Arxiu Capítular d'Urgell i els pergamins de Santa Maria de Guissona; sobre els orígens de la diòcesi d'Urgell i el Bisbe Just a càrrec de Carles Gascón Chopo; sobre una família jueva a La Seu d'Urgell a l'any 1400 a càrrec de Carme Batlle; un treball de Montserrat Moli sobre el canonge Ignasi de Cruïlles; dos treballs d'Enric Moliné sobre l'autor i les circumstàncies de la redacció de *El Compendio histórico* i sobre els sínodes d'Urgell als segles XVIII i XIX; una anàlisi de la creu d'esmalts del Museu Diocesà d'Urgell

de Lourdes de Sanjosé; i un treball sobre la decoració pictòrica de l'església romànica de Baltarga de Montserrat Pagès.

La publicació *Urgellia* comprèn estudis monogràfics, edicions de textos i documents, inventaris de manuscrits, i altres treballs sobre esglésies i obres d'art, corresponents a l'àmbit i territori de l'antic bisbat d'Urgell.

Reunió dels secretaris generals i cancellers amb els ecònoms de Catalunya

El dia 13 de setembre, al Seminari Conciliar de Barcelona va tenir lloc la reunió dels secretaris generals i cancellers amb els ecònoms i delegats diocesans d'Economia de les deu diòcesis amb seu a Catalunya. Era una petició que els feia la Conferència Episcopal Tarraconense. Van presidir la reunió l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, Secretari de la CET, i Mons. Francesc Pardo, Bisbe de Girona, Responsable de l'àmbit d'Economia de la CET i Vocal del Consell d'Economia de la CEE. Actuà de Secretari Mn. Norbert Miracle, Vicesecretari de la CET, i hi acudiren tots els convocats excepte un ecònom.

Fou l'ocasió per al treball coordinat amb els responsables renovats que s'han donat en algunes diòcesis, i van tractar qüestions dels seus respectius àmbits, entre les quals la Memòria d'activitats de l'Església a Catalunya, la propera Jornada de Germanor de l'11 de novembre, les immatriculacions, l'aplicació que es va fent de la Llei de transparència i de la protecció de dades, algun tema de testaments i l'aplicació de la Llei de centres de culte, entre d'altres qüestions. El bon clima de comunió i de participació que s'hi va donar aconsella que es mantinguin aquestes reunions que ajuden a enfocar amb major unitat els reptes en els camps de la pastoral.

Formació sobre els joves i l'Església de la Comissió Episcopal de Pastoral Social

La Comissió Episcopal de Pastoral Social de la CEE i la Fundació Pablo VI van organitzar, a Madrid del 10 al 12 de setembre, unes Jornades de Formació amb el títol de «Els joves, present de la societat i de l'Església». Amb una participació de 80 persones vingudes de diferents bisbats espanyols, del Bisbat d'Urgell hi va participar Mn. Jaume Mayoral, Delegat episcopal de Càritas.

La conferència inaugural va anar a càrrec del salesià Rossano Sala, que és Secretari especial per al proper Sínode dels Bisbes sobre els joves, amb el títol de «El Sínode, un signe d'esperança per a la

Joventut», on va oferir una perspectiva de tot el procés sinodal fins al dia d'avui, on va destacar la participació d'uns 200.000 joves d'arreu del món en les consultes obertes que es van adreçar a aquest col·lectiu i que s'han tingut presents per incorporar en la documentació dels pares sinodals. Després a partir de l'*Instrumentum Laboris* del Sínode —el text en català és a la pàgina web del Bisbat— va anar desenvolupant els temes emergents de pastoral social que hi són recollits, especialment va subratllar l'atenció que cal tenir envers els «joves pobres» de la nostra societat i de les nostres comunitats parroquials.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

8. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Gn 1,6-12 / Sl 110 / Lc 10,25-37]. Sant Simeó el Just, profeta; sant Demetri, màrtir; santa Taïs, penitent. □ *Lleida*: Sants Àngels de la Guarda.

9. ■ Dimarts [Ga 1,13-24 / Sl 138 / Lc 10,38-42]. Sant Dionís, primer bisbe de París, romà, i companys clergues, mrs. (s. III); sant Joan Leo-

nardi (Lucca, 1541 - Roma, 1609), prev. fund.

10. ■ Dimecres [Ga 2,1-2.7-14 / Sl 116 / Lc 11,1-4]. Sant Tomàs de Villanueva (1486-1555), bisbe de València (agustinià), de Fuenllana; sant Sabí, ermità al Pirineu.

11. ■ Dijous [Ga 3,1-5 / Sl: Lc 1, 69-75 / Lc 11,5-13]. Sant Joan XXIII, papa; santa Soledat Torres Acosta (Ma-

drid, 1826-1887), vg. fund. Serventes de Maria, vetlladores dels malalts (SM, 1851); sant Germà, bisbe i mr.

12. □ Divendres [1Cr 15,3-4.15-16;16,1-2 (o bé: Fets 1,12-14) / Sl 26 / Lc 11,27-28]. Mare de Déu del Pilar, apareguda a Saragossa segons la tradició, patrona d'Aragó; sant Serafí de Monte Granario, rel. caputxí; santa Domnina, vg.

13. ■ Dissabte [Ga 3,22-29 / Sl 104 / Lc 11,27-28]. Mare de Déu del Remei; sant Eduard (1002-1062), rei d'Anglaterra, venerat a Westminster.

14. ■ Diumenge vinent, XXVIII de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [Sa 7,7-11 / Sl 89 / He 4,12-13 / Mc 10,17-30 (o bé, més breu: Mc 10, 17-27)]. Sant Calixt I, papa (217-222) i mr.; santa Fortunata, vg. i mr.

Diumenge XXVII de durant l'any (B)

COMENTARI

El Regne de Déu és pels qui són com els infants

Al 2n relat de la Creació, per evitar la condició solitària de l'home-Adam, diu el Senyor: *No estaria bé que l'home estigués sol.* Per això decideix: *Li faré qui l'ajudi i l'acompanyi.* Així la dona-Eva serà «ajut» no inferior sinó igual a l'home-Adam, capaç de fer-li la «companyia» que cap altra creatura pot fer-li.

Déu que creà la resta de creatures manant-ho de paraula (*Déu digué... i així fou*), crea l'ésser humà (tant home com dona) treballant: *modela l'home-Adam amb pols de la terra i, per a la dona, prengué a l'home una de les costelles i omplí amb carn el buit.*

L'expressió «*Aquesta sí que és os dels meus ossos i carn de la meua carn*» indica pertinença al mateix grup o categoria. Li ho diu Laban al seu futur gendre Jacob (*Gn 29, 14*); Abimelek al clan de la seva mare (*Jt 9, 2*); David a les tribus del Nord (*2Sa 5, 1*).

La carta-homilia als Hebreus dedica la 1a part al contrast entre àngels i homes mostrant el paper de Crist, salvador dels homes i no dels àngels.

Jesús abaixat, posat un moment per sota dels àngels, però ara coronat de glòria i prestigi. En aquest procés d'abaixament i exaltació hi ha la iniciativa de Déu que *volia portar molts fills a la glòria.* D'acord amb aquest projecte *convenia que Aquell qui els havia de guiar a la Salvació fos «consagrat» pels sofriments:* amb «consagració» no ritual sinó de perfeccionament mitjançant els sofriments.

Després d'adoctrinar el Poble (v. 2-9), Jesús a casa fa un ensenyament particularitzat als deixebles (v. 10s).

Fugint de la casuística matrimonial, ressitua la qüestió en el criteri de Déu *al principi*, contraposant la voluntat primigènica de Déu amb la posterior normativa humana de Moisès *perquè sou tan durs de cor.*

Allò que Déu ha unit, l'home no ho pot separar. Jesús introdueix dos principis a la llum del 6è Manament.

Deixeu venir els nens... El Regne de Déu és pels qui són com ells: la societat farisaica de l'època menystenia els infants «incaços de conèixer la Torà i de poder així fer mèrits davant Déu». Jesús innova el criteri posant els infants com a model del qui acull amb goig el do de la fe que li arriba testimoniats pels adults.

Mn. José Luis Arín

▶ Lectura del llibre del Gènesi (Gn 2,18-24)

El Senyor-Déu digué: «No seria bo que l'home estigués sol. Li faré qui l'ajudi i l'acompanyi.» El Senyor-Déu modelà amb terra totes les bèsties salvatges i tots els ocells, i els presentà a l'home, a veure quin nom els donaria: el nom que l'home donava a cada un dels animals era el seu nom. L'home donà el nom a cadascun dels animals domèstics i salvatges i a cadascun dels ocells, però no en trobà cap capaç d'ajudar-lo i fer-li companyia. Llavors el Senyor-Déu va fer caure l'home en un son profund. Quan quedà adormit, li prengué una de les costelles i omplí amb carn el buit que havia deixat. Després, de la costella que havia pres, el Senyor-Déu va fer-ne la dona, i la presentà a l'home. L'home digué: «Aquesta sí que és os dels meus ossos i carn de la meua carn. El seu nom serà l'esposa, perquè ha estat presa de l'espòs.» Per això l'home deixa el pare i la mare per unir-se a la seva esposa, i des d'aquell moment ells dos formen una sola família.

▶ Salm responsorial (127)

R. *Que el Senyor ens beneixi tota la vida.*

▶ Lectura de la carta als cristians hebreus (He 2,9-11)

Germans, Jesús, abaixat, va ser posat un moment per sota dels àngels, però ara, després de la passió i la mort, el veiem coronat de glòria i de prestigi, perquè Déu, que ens estima, va voler que morís per tots. Déu, que ho ha creat tot i ho ha destinat tot a ell mateix, volia portar molts fills a la glòria, i convenia que aquell qui els havia de guiar a la salvació fos consagrat pels sofriments. Tant el qui santifica com els qui són santificats tenen un mateix pare, i per això no s'avergonyeix d'anomenar-los germans.

▶ Lectura de l'evangelí segons sant Marc (Mc 10,2-16)

En aquell temps, els fariseus anaren a trobar Jesús per provar-lo, i li preguntaren si el marit es podia divorciar de la seva dona. Ell els preguntà: «Què us va ordenar Moisès?» Li respongueren: «Moisès permet de donar a l'esposa un document de divorci i separar-se.» Jesús els digué: «Moisès va escriure aquesta prescripció perquè sou tan durs de cor. Però al principi, Déu creà l'home i la dona. Per això deixa el pare i la mare, per unir-se a la seva esposa, i ells dos formen una sola família. Per tant, ja no són dos, sinó una sola família. Allò que Déu ha unit, l'home no ho pot separar.» Un cop a casa, els deixebles tornaren a preguntar-lo sobre això mateix. Jesús els digué: «Aquell qui es divorcia de la seva dona i es casa amb una altra comet adulteri contra la primera, i si la dona es divorcia del seu marit i es casa amb un altre, comet adulteri.»

La gent portava a Jesús uns nens perquè els imposés les mans, però els deixebles renyaven els qui els havien portat. A Jesús li sabé greu que els renyessin, i els digué: «Deixeu venir els nens, no els excloueu, el regne de Déu és per als qui són com ells. Us ho dic amb tota veritat: Qui no rebí el regne de Déu com el rep un nen, no hi entrarà pas.» I els prenia als braços i els beneïa imposant-los les mans.

▶ Lectura del libro del Génesis (Gén 2,18-24)

El Señor se dijo: «No es bueno que el hombre esté solo; voy a hacerle a alguien como él, que le ayude». Entonces el Señor Dios modeló de la tierra todas las bestias del campo y todos los pájaros del cielo, y se los presentó a Adán, para ver qué nombre les ponía. Y cada ser vivo llevaría el nombre que Adán le pusiera. Así Adán puso nombre a todos los ganados, a los pájaros del cielo y a las bestias del campo; pero no encontró ninguno como él, que le ayudase. Entonces el Señor Dios hizo caer un letargo sobre Adán, que se durmió; le sacó una costilla, y le cerró el sitio con carne. Y el Señor Dios formó, de la costilla que había sacado de Adán, una mujer, y se la presentó a Adán. Adán dijo: «¡Esta sí que es hueso de mis huesos y carne de mi carne! Su nombre será "mujer", porque ha salido del varón». Por eso abandonará el varón a su padre y a su madre, se unirá a su mujer y serán los dos una sola carne.

▶ Salmo responsorial (127)

R. *Que el Señor nos bendiga todos los días de nuestra vida.*

▶ Lectura de la carta a los Hebreos (Heb 2,9-11)

Hermanos: Al que Dios había hecho un poco inferior a los ángeles, a Jesús, lo vemos ahora coronado de gloria y honor por su pasión y muerte. Pues, por la gracias de Dios, gustó la muerte por todos. Convenía que aquel, para quien y por quien existe todo, llevara muchos hijos a la gloria perfeccionando mediante el sufrimiento al jefe que iba a guiarlos a la salvación. El santificador y los santificados proceden todos del mismo. Por eso no se avergüenza de llamarlos hermanos.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 10,2-16)

En aquel tiempo, acercándose unos fariseos, preguntaban a Jesús para ponerlo a prueba: «¿Le es lícito al hombre repudiar a su mujer?». Él les replicó: «¿Qué os ha mandado Moisés?». Contestaron: «Moisés permitió escribir el acta de divorcio y repudiarla». Jesús les dijo: «Por la dureza de vuestro corazón dejó escrito Moisés este precepto. Pero al principio de la creación Dios los creó hombre y mujer. Por eso dejará el hombre a su padre y a su madre, se unirá a su mujer y serán los dos una sola carne. De modo que ya no son dos, sino una sola carne. Pues lo que Dios ha unido, que no lo separe el hombre». En casa, los discípulos volvieron a preguntarle sobre lo mismo. Él les dijo: «Si uno repudia a su mujer y se casa con otra, comete adulterio contra la primera. Y si ella repudia a su marido y se casa con otro, comete adulterio».

Acercaban a Jesús niños para que los tocara, pero los discípulos los regañaban. Al verlo, Jesús se enfadó y les dijo: «Dejad que los niños se acerquen a mí: no se lo impidáis, pues de los que son como ellos es el reino de Dios. En verdad os digo que quien no reciba el reino de Dios como un niño, no entrará en él». Y tomándolos en brazos los bendecía imponiéndoles las manos.